

Tijdens een Voor-jullie-uitgelegd dienst ging het over vergeving. We lazen uit Psalm 103 en Efeziërs 4-5.

Vergeving hoort bij de kern van het christelijke geloof. Maar wat kan het moeilijk zijn, zowel vergeving ontvangen als vergeving geven.

Er bestaan veel misverstanden over vergeving. Alsof het betekent dat je een misdaad niet meer erg mag vinden. Niet boos worden. Zand erover. Vergeten. Weer dikke vrienden worden.

Ook denken we vaak dat er alleen vergeven kan worden als erom gevraagd wordt.

Mogen wij niet boos worden? En onze goede God zelf dan? Er zijn zoveel momenten in de Bijbel aan te wijzen waarop Hij vreselijk kwaad werd.

Maar – er bestaat een immens verschil tussen God en mens: God kan boos worden.
Wij kunnen boos blijven.

Waarom kan God niet boos blijven? Omdat Hij dat niet wil. Omdat het niet past bij de hemel. Daar is geen plaats voor langdurige boosheid. En daarom – moet God vergeven. *Dieu me pardonnera c'est son metier.*

Psalm 103 zingt van deze God, Naardense Bijbel:

Niet voor immer duurt zijn geding,

niet voor eeuwig blijft Hij wrokken.

Niet naar onze zonden heeft hij ons gedaan,

niet naar onze ongerechtigheden over ons voltrokken.

De profeet Hosea schrijft het toe aan Gods heiligheid dat Hij zijn toorn laat varen. God ben Ik en geen mens! (11:9) Dus waar wij blijven mokken en wrokken, is God al lang toe aan vergeven.

Ook dus als er niet om gevraagd wordt? Vraagt vergeving niet om herstel van de relatie? Misschien wel, maar eigenlijk zit je dan meer bij verzoening. Dat komt van twee kanten. Vergeving kan van één kant komen. Als ik vergeef, bevrijd ik de ander maar ook mijzelf van mijn boosheid.

Blijvende boosheid past niet bij de hemel, maar ook niet bij de aarde. Het is zo ongezond. Vraag het aan de medische wereld.

Psalm 103 laat ons sterk verlangen: wat God heeft wil ik ook hebben! Zoals Hij is wil ik ook zijn!

Dat lijkt misschien onbereikbaar. Maar kijk eens hoe dichtbij God is gekomen... Jezus is onze grote Broer. Hij doet het voor ons én Hij doet het ons voor: vergeven.

Daarom kan Paulus zomaar opschrijven: Volg het voorbeeld van God, als zijn geliefde kinderen. Ga de weg van de liefde zoals Christus, die ons heeft liefgehad. Wij kunnen vergeven omdat we geliefde kinderen van God zijn. Zijn bloed is voor ons uitgestort en het loopt door onze aderen.

Jezus kon vergeven toen Hij als een zwak mens aan het kruis hing.

Mag ik het dus niet meer erg vinden wat mij wordt aangedaan? Ja, dat móét je zelfs erg vinden! Onderdruk je boosheid niet. Wees niet bang dat je dan boos zult blijven. Want er is een manier om er van af te komen: vergeving.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Was er iets nieuw voor je in deze preek?
2. Wat vind je van dat verschil tussen God en mensen, als het gaat om boosheid?
3. Wat vind je van het verschil tussen verzoening en vergeving?
4. Wat nou als je boos bent (en blijft) op jezelf? Of – op God...?
5. Kunnen wij het echt: vergeven?
5. Voor wie meer wil:
 - a. het citaat uit Psalm 103 komt van Exodus 34:6-7. Wat valt je op? Komt Ex.34 nog vaker terug in het OT?
 - b. zoek op internet naar het verband tussen langdurige boosheid en medische klachten.